

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 268. Quid faciendum sit cum illis, qui prætendunt causas non
sufficienter excusantes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42561

quidem longè laboriosius. R. 2. cum Steph. n. 137. dist. maj., musici à jejunio excusantur, si per jejunium corrumpent voces, vel redderentur inhabiles ad canendum, c, tum enim paterentur grave incommodum, cum vivant ex voce grata; hoc tamen rarò aut nunquam causabitur à jejunio; nec aliud volunt AA citati: unde si horum neutrum fit, n. excusari, neutrum autem est in Monachis, maximè cum non ita curent vocem, sed fractâ voce canentes æquè satisfaciant choro.

Q. 267. Quomodo urbanitas excuset. R. Si quis 1350
rogatus ab amico, ne videatur inurbanus, sumat non ultra duas uncias, dicunt, præter citatos à Busenb., Vidald., Lez. alique septem apud Steph. t. 1. d. 5. n. 111. quòd nullo modo peccet, quia sumit, non tam ex intentione comedendi, quàm urbanitatis & amicitiae causâ, cui servire pertinet ad specialem virtutem: Sed contradicit Castrop. §. 2. n. 5., quia petitio amici est iniqua, utpote opposita præcepto Ecclesiae. Putant quidem Nav. alique apud Dianam in Comp. v. Jejunium, n. 51. aliquem die jejunii dispensatum, posse alium ad cœnam invitare, ut secum comedat, quem scit nihilominus cœnaturum alibi, eò quòd talis invitatio censeatur conditionata, si vis, quia vis comedere; nec fit causa efficax peccati, quod jam in animo conceptum erat, sed probabiliùs contradicunt Diana alique cum Less. l. 4. c. 2. n. 21., quia nemo potest invitare ad id, quod sine peccato præstari non potest: de quo plura diximus l. 2. à n. 255. & speciatim n. 256.

Q. 268. Quid faciendum sit cum illis, qui præ- 1351
ten-

tendunt causas non sufficienter excusantes. R. Si quis, saltem in his regionibus Septentrionalibus, afferat rationem aliquo modo probabilem, ob quam non jejunet, saltem omnibus diebus, Laym. l. 4. t. 8. c. 3. n. 6. & 7. item Castrop. §. 5. n. 11. dicunt diffimulandum esse ac posse absolvi, ne, si contradicatur, gravius peccet & nunquam jejunet: verum doctrina illa est difficilis, nam si non credatur esse paratus observare omnia præcepta graviter obligantia, non est dispositus ad absolutionem; si autem credatur esse paratus observare, moneri potest, est enim certa spes fructus; & officium Doctoris, quo fungitur Confessarius; videtur id exigere; intelligo, si Confessarius factus certus sit de obligatione pœnitentis, de qua etiam non sit pœnitenti permansurum prudens dubium, si à Confessario fuerit melius instructus; quando enim talia pro sui accusatione vel excusatione proponunt Confessario, censentur eum consulere, ergo hic tenetur respondere, uti judicat rem in se esse.

* * *

* *

INDEX